

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ قُلُوبِكُمْ

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظَلَّمُونَ نَقِيرًا.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُهُمْ خِيَارُكُمْ

لِنِسَائِهِمْ خُلُقًا

BİR KUL OLARAK KADIN

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), Veda Haccı için Mekke'ye doğru yola çıkmıştı. Kafiye içerisinde hanımlar da vardı. Yol düzenini sağlayan Enceşe isimli bir genç, coşkuyla şiirler okuyor, güzel sesiyle ezgiler söylüyordu. Bu durum, develerin heyecanlanıp hızlanmasına ve üzerlerindeki hanımların rahatsız olmasına sebep olmuştu. Efendimiz, hanımları sarsıntıdan kurtarmak için olaya müdahale etme gereği duydu. Mübarek ağzından dökülen şu zarif ifadelerle gence seslendi:

–“Ey Enceşe, sakın ol! Kristalleri dikkatli taşı!”¹

Şefkat Peygamberi, hassas bir varlık olan kadını kristale benzetmek suretiyle onun değerine ve ona karşı ne derece dikkatli davranılması gerektiğine işaret ediyordu.

Kardeşlerim!

Yüce Allah, kâinatın en şerefli varlığı olan insanı, bir tek özden yaratmıştır.² İnsan olma onur ve sorumluluğunu hem kadına hem de erkeğe yüklemiştir. Sahip oldukları bu sorumluluk ve değer açısından kadın ve erkek, Rabbimiz nezdinde aynı önemi haizdir. Nitekim Yüce Rabbimiz “Mümin olarak, erkek veya kadın, her kim salih ameller işlerse, işte onlar cennete girerler ve zerre kadar haksızlığa uğratılmazlar.”³ buyurmaktadır. Dolayısıyla kadınıyla erkeğiyle bütün insanlar, Allah'ın kuludur. Önemli olan bu kulluğun farkında olmak, karşılıklı görev ve sorumluluk bilinciyle hayatı sürdürmektir. Peygamberimiz de, “Kadın ve erkek bir bütünü tamamlayan iki eşit parçadır.”⁴ sözüyle kadın ve erkeğin biri olmadan diğerinin eksik kalacağını ortaya koymuştur. Bu itibarla kadın ve erkek, sağlıklı ve huzurlu bir toplumu birlikte inşa eden, birbirlerini koruyan ve sükuna ulaştıran iki ayrı değerdir.

Değerli Kardeşlerim!

Rahmet Peygamberi, kadının toplum içinde saygın bir yere sahip olması için bugün bile gıpta ile karşılanacak nice gayretler göstermiştir. Öyle ki dönemin kadına yönelik bütün acımasızlığına rağmen O, her daim kadının onurunu korumuş, kadına karşı şiddete başvuranları sert bir dille uyarmıştır. O'nun kadına muamelesi şefkat, merhamet, nezaket ve anlayış örnekleriyle doludur. O, vahye muhatap olmanın heyecan ve ağırlığını ilk olarak sadakât timsali eşi Hatice annemiz ile paylaşmıştır. Sütannesini Halime'ye derin hürmet göstermiş, kızı Fatıma'yı sevgi ve şefkatle büyütüştür. Kız torunu Ümâme'yi omzuna alarak ashabına imamlık yapmıştır. “Sizin en hayırlılarınız hanımlarına karşı en iyi davranmanızdır”⁵ buyuran Efendimiz, hem eş, hem baba, hem de evlat olarak bir kadına nasıl davranılması gerektiği hususunda bize en güzel örnek olmuştur.

Kardeşlerim!

Yüce Kitabımızda Allah'ın övgüsüne mazhar olmuş kadınlardan kesitler sunulur. Yaratılışın kendisinde tezahür ettiği annemiz Havvâ, iman ve cesaretin zirveye ulaştığı Asiye, hayâ ve iffetin mekan tuttuğu Meryem, sadakât ve teslimiyetin anlam bulduğu Hacer, namus ve haysiyeti Yaratıcı tarafından tescillenen Âişe validemiz bu yüce şahsiyetlerden sadece birkaçıdır.

İnancımızda kadın Allah'ın emaneti olan bir eş, ayaklarının altına cennet serilen bir anne, Allah'ın rahmeti ile sarmalanmış bir evlat ve Rabbimizin mükerrem kıldığı bir varlıktır. Bu itibarla kadın her türlü hürmet ve saygıya layıktır. Kadınları incitmek, hangi gerekçeyle olursa olsun şiddete maruz bırakmak, mağdur ve mazlum durumuna düşürmek inancımızla bağdaşmaz.

Kardeşlerim!

Ne hazindir ki günümüzde hemen her coğrafyada kadın baskı, şiddet ve zorbalıklara maruz kalmaktadır. Kadın onuru ve saygınlığını hiçe sayan bu çirkin davranışlar cehalet, merhametsizlik, vicdanî değerlerden yoksunluk, dahası insan oluştan uzaklaşma gibi etkenlerden kaynaklanmaktadır. Söz konusu yanlış tutum ve davranışların İslam ile bağdaştırılması ise daha da vahimdir. Çünkü zulüm ve şiddeti hoş gören hiçbir yaklaşımın, düşüncenin, geleneğin ve inanın, kendisine Kuran ve Sünnet'te yer bulması mümkün değildir. Unutmayalım ki yüce dinimiz İslam ve onun peygamberi Efendimiz eşimize, evladımıza güzel davranmayı imanın kemali için gerekli görmüştür.

¹ Buhârî, Edeb, 111.

² A'râf, 7/189.

³ Nisâ, 4/ 124.

⁴ Ebû Dâvûd, Tahâret, 94.

⁵ Tirmizî, Radâ', 11.